

Nr 95.

Av herrar **Velander** och **Sylwan**, om utsträckt skattefrihet beträffande gåvor till luftvärnet och luftskyddet.

Enligt kungl. förordningen den 3 juni 1938 om rätt att vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för belopp, som utgivits såsom gåva för luftvärnet, äger skattskyldig, som under något beskattningsår, för vilket taxering verkställes åren 1939—1941, till staten eller försvarsförening lämnat gåva för luftvärnet, att vid taxering enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt jämte avdrag, som avses i 4 § nämnda förordning, från sammanlagda beloppet av sina inkomster från olika förvärvskällor åtnjuta avdrag med belopp motsvarande vad han under beskattningsåret utgivit såsom sådan gåva.

Genom kungl. förordningen den 19 maj 1939 om rätt att vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för belopp, som utgivits såsom gåva för luftskyddet, har skattskyldig tillerkänts enahanda avdragsrätt som i fråga om gåva till luftvärnet för gåva till staten eller luftskyddsförening för luftskyddet under något beskattningsår, för vilket taxering verkställes åren 1940 och 1941.

Till stöd för nu angivna avdragsrätt för gåvor till luftvärns- resp. luftskyddsändamål åberopades vid dess införande bl. a., att det under vissa förhållanden vore motiverat, att staten icke uttoge skatt å sådan den skattskyldiges inkomst, som denne frivilligt ställde till förfogande för ett direkt statsändamål, som av statsmakterna prövades vara av utomordentlig vikt. Genom en sådan skattefrihet, anfördes det vidare, torde kunna förväntas, att luftvärnet resp. luftskyddet komme att tillföras värdefullt materiel eller gåvomedel för inköp av luftvärnsmateriel m. m. eller för luftskyddets verksamhet utan att staten likväl komme att åsamkas någon mera betydande minskning i skatteunderlaget.

Vad sålunda anförts, torde allt fortfarande äga sin fulla giltighet. Med hänsyn härtill måste det framstå såsom väl motiverat att utsträcka skattefriheten för gåvor till luftvärns- och luftskyddsändamål till dylika gåvor under beskattningsår, varför taxering äger rum jämväl efter år 1941.

Vi tillåta oss alltså hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att den enligt ovan åberopade kungl. förordningarna den 3 juni 1938 och den 19 maj 1939 stadgade skattefrihet för gåvor till luftvärnet och luftskyddet måtte utsträckas att gälla sådana gåvor jämväl under beskattningsår, för vilket taxering kommer att äga rum efter 1941 års utgång.

Den eller de nya förordningarna torde kunna givas en med förordningarna den 3 juni 1938 och den 19 maj 1939 sammanfallande formulering.

Stockholm den 21 januari 1941.

Gustaf Velandér.

Eilif Sylwan.
